

Konoplan

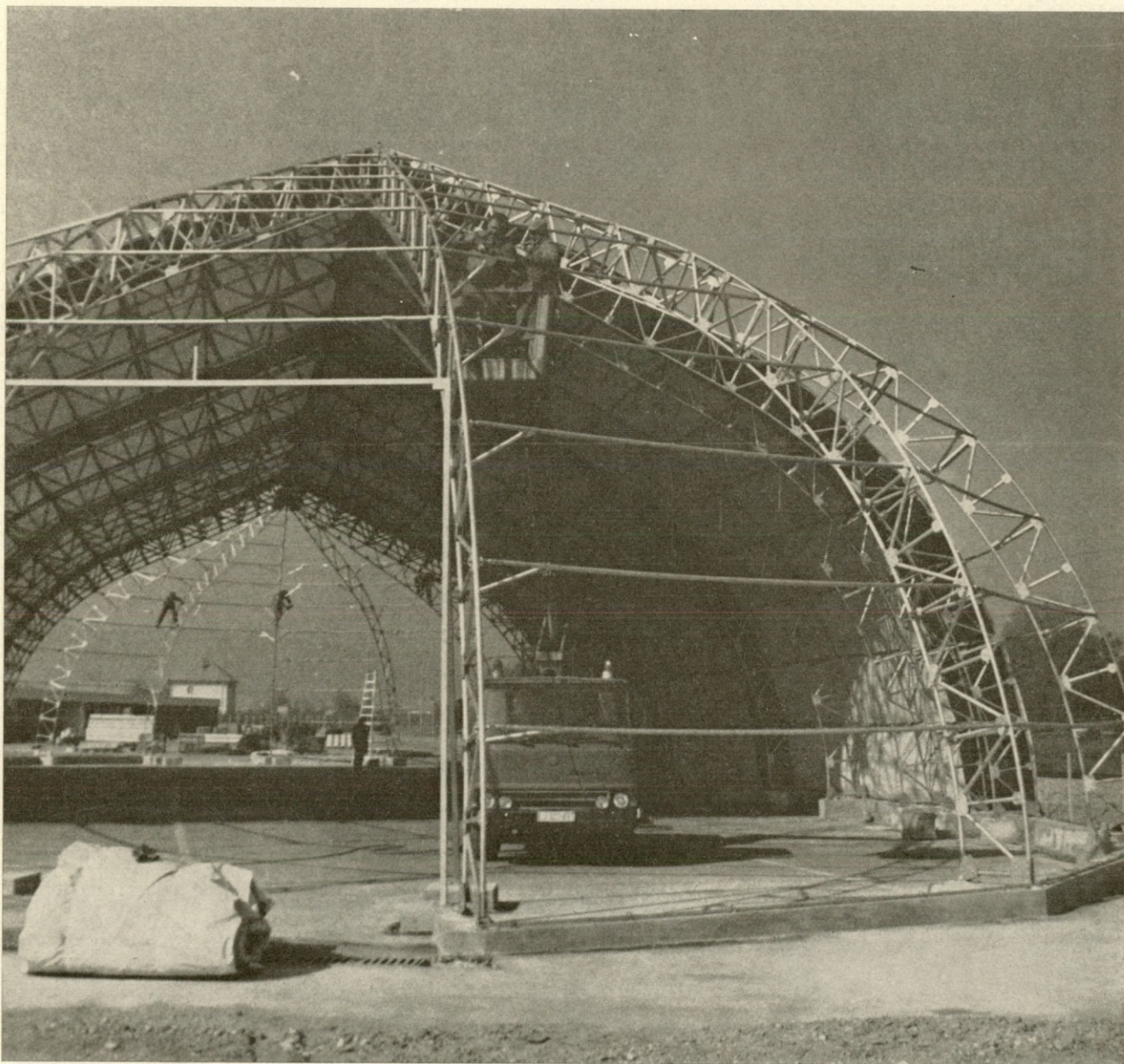
induplati

glasilo delovne organizacije

induplati jarše

LETO XXXIV.

NOVEMBER 1986

Slika prikazuje največjega izmed šotorov, kar smo jih izdelali v Induplati. SAMSON je zares ogromen; dolg je 52 metrov in visok 11 metrov. Ta s fotografije stoji v Ljubljani in je namenjen za skladiščenje Metalkinega trgovskega blaga. Njegova montaža je trajala deset delovnih dni. Sestavljalo ga je sedem delavcev. Samson je plod naših lastnih zamisli in idej. Še zanimivost: iz Šmarne gore ga je lepo videti.

Oddelek konfekcije v Pečah in njegove delavke

Ko smo v Konoplenu začeli predstavljati temeljno organizacijo Konfekcijo, smo povedali, da ima matična enota v Radomljah tri oddelke izven tega kraja. Takšnih oddelkov se okoliški ljudje zelo razveselijo. Prenekaterim nudijo možnosti za dober zaslužek. Pot na delo je večini zelo skrajšana, ni utrujajočega prevažanja z avtobusi in še marsikatero prednost nudijo takšne rešitve.

Eden od takšnih oddelkov je organiziran v Pečah. Peče, majhen kraj na severovzhodnem koncu moravske doline, od 1973. leta nudi industrijsko delo 33 ženskam iz okolice. Prav gotovo bi bila ta podeželska vasica nepoznana večini delavcem v Induplati, če ne bi v njej potekal del konfekcijske proizvodnje. Čeprav je kraj zelo lep, je pa vendarle že toliko odmaknjen od večjih urbanih središč, da naključni izletnik vanj ne zaide. Moraš že imeti v njem sorodnike, prijatelje ali kakšne opravke, da ga obiščeš. Od Jarš do Peč je 25 kilometrov, ki jih nekajkrat na teden s tovornjakom prevozi šofer Janez Bergant, ki tja vozi material za izdelavo, odvažja pa končne izdelke. Običajno potuje z njim kdo od strokovnih delavcev, da delavkam neposredno pokaže, na kaj je treba biti pri delu posebno pozoren. Le tako se morebitna nesoglasja glede izdelave proizvodov rešujejo sproti.

Kot smo že omenili, je v oddelku konfekcije v Pečah, kjer poteka delo v nekdanji osnovni šoli, zaposlenih 33 delavk. Delo je dvoizmensko, dve delavki sta mojstrici, nadalje imajo dve klaserki, ostale so pa šivilje oziroma opravljajo razna druga dela v oddelku. V prijetnih, a utesnjenih nekdanjih učilnicah brnijo šivalni stroji šestnajst ur dnevno. Pridne ženske roke pa šivajo šotore, gugalnike ali šotorska krila, odvisno od naročil kupcev. Tudi v času mojega razgovora ni noben stroj utihnil. Norma je po pripovedovanju delavk precej visoka, zato je vsaka minuta dragocena. Bolje je delati ves čas, z enakomernim tempom in pri tem paziti na kvaliteto šivov kot pa večkratni daljši počitki in potem potrjeno hitenje pri delu, ki ne prinese nič dobrega.

Vsekakor samo napake v šivih, ki jih je potrebno popravljati. Če pa jih delavka ne popravi, se ji to pozna pri osebnem dohodku — odbitne točke so misel, ki nenehno visi v zraku. Sicer so pa delavke ta boj za kvaliteto sprejele. Trg namreč ne mara slabo izdelanih iz običajno dragih proizvodov. Prodaja s popusti pa prinaša samo izgubo. Zato je le skrb za kakovostne artikle pogoj za nadaljnje delo in tudi zaslužek.

Da uvodnik ne bo še daljši, si raje oglejmo razmišljanja štirih delavk o delu in delovnih pogojih v peškem oddelku tozda Konfekcija.

Mira Rebolj — mojstrica

Mira, ki je po poklicu šivilja, je v Pečah skorajda vse od pričetka delovanja tega oddelka. Konfekcijska proizvodnja je v prostori nekdanje peške šole pričela teči 30. 7. 1973. En mesec so delavke hodile v Jarše, da so se priučile bodočemu delu. Mira je pričela z delom v stavbi, ki nosi hišno številko 23, v novembru istega leta. Povedala je, da so delavke v oddelku iz bližnjih vasi, ki pa so kljub temu oddaljene celo več kot 5 kilometrov od Peč.

Pa še o odnosih z matičnim tozdom sva govorili z Miro. Dejala je, da je sedaj, ko ima oddelk svoj telefon, stik z njim lažji. Čudno se sliši, toda peške šivilje so dobile telefonsko številko šele v letošnjem letu — natančneje 7. marca. Prej je kakšne nujne zadeve Mira urejala prek lastnega telefona, v domači hiši. Sicer je pa za vse potrebovala posrednika — pošto ali šoferja kombija.

Tudi o kontroli kvalitete, ki jo v Pečah dosledno izvajajo od letošnje pomladi, je tekla beseda. »Tukaj imamo že dlje časa zvezek, v katerega vpisujemo odbitne točke, ki so posledica slabe kvalitete našega dela — to je šivanja in ročnega dela. Nekaj časa je bilo to uvedeno samo poskusno, od začetka letošnjega februarja pa gre zares. Odbitne točke pomenijo znižanje osebnega dohodka. Seveda ne osnovnega dela osebnega dohodka, temveč stimulativni del, ki izvira iz uspešnosti dela in poslovanja temeljne organizacije. Moram priznati, da je bilo spočetka nekoliko upora zoper ta način obračunavanja plač. Le-te so bile tudi izredno nizke. Zdaj pa je postalo ustaljen način dela. Vemo, da slabega izdelka nihče ne kupi, zato se vse trudimo, da ni odbitnih točk in da so izdelki čim boljši.

Lahko rečem, da se kakovost našega dela nenehno viša. Je pa res, da se zaradi posvečanja pozornosti kvaliteti ne naredi nič manj. Ne slabše, temveč manj naredimo le takrat, ko uvajamo nov proizvodni program. Na primer ko pridemo s šivanja gugalnikov na ši-

vanje šotorov in podobno. Vendar se novega dela oziroma novih gibov hitro naučimo, tako da po nekaj dneh proizvodnja normalno teče. Težje je, če ni določenih delov za šivanje, recimo delov, ki jih všijemo v šotor. Potem ta čas krpamo na različne načine. Vedno pa je kakšno delo na zalogi, da zapolnimo delovni dan.«

Pavla Urankar — šivilja

Tudi Pavla je v peškem oddelku tozda Konfekcija od vsega začetka, torej 13 let. Pred tem je dve leti delala v Ljubljani. Delo v Pečah je bila velika priložnost, saj je bila Ljubljana zanjo le predalet. Se do nekdanje peške šole ima dobro uropeš hoje.

Ker je imela Pavla željo, da ji ne bi bilo treba loviti avtobuse, se je raje naučila šivanja. Nekaj časa je zato hodila v Jarše, zdaj pa je za šivalnim strojem popolnoma samostojna. Nobeno delo — pa naj gre za šotore, gugalnike ali šotorska krila — ji ne dela težav.

Marija Cerar — šivilja

Devetindvajsetletna Marija je v Pečah od začetnih korakov konfekcije Induplati. Ko je bila stara 16 let in je iskala delo, se je najprej zaposlila v sedaj že ukinjenem Svitovem oddelku v Moravčah. Z odprtjem industrijskega oddelka v Pečah pa se ji je ponudila priložnost za zaposlitev bližje domu. Iz kraja, kjer stanuje, ima do Peč samo en kilometer, tako da ji ni treba nikoli oditi od doma pred polšesto zjutraj.

Marija se je šivati naučila v Pečah. Zdaj v glavnem pri šotorih šiva zadrge in dna, pri šotorskih krilih pa žepe in polkroge. Z delom je zadovoljna. Pokritizirala pa je malico, ki je za peške šivilje (Nadaljevanje na 3. str.)

Izvoz — rezultat mnogih prizadevanj

Uspešnost poslovanja katerekoli delovne organizacije presojava tudi po dosegu izvoza v tujino, zlasti na konvertibilno področje. Čeprav pretežni izvoz na zahodni trg ne sovпада nujno tudi z uspešnostjo delovne organizacije, pa to posredno le drži. Malokatero podjetje namreč lahko proizvaja brez uvoza repromateriala in opreme. Za vse to so potrebne devize, ki jih je treba zaslužiti. To pa ni možno drugače kot prek trgovanja s tujimi partnerji. Ker je zahodni tržišče zelo zahtevno, lahko za izvoznike trdimo, da dosegajo določen nivo kvalitete, sicer na trgih, kjer se obdržijo le kvalitetni proizvodi, ne bi imeli kaj iskati. Da pa je za kvaliteto izdelkov potrebno mnogo truda, je splošno znano. Sem ne štejemo samo napora delavcev v neposredni proizvodnji ali neposrednih vodij posameznih faz obdelave, temveč tudi skrb širših organizatorjev proizvodnje. V zvezi s tem je sklican marsikateri sestanek, kjer je sprejeto večje število sklepov. Le-ti pa niso sprejeti in zapisani zaradi lepšega, temveč zato, da se izvajajo.

Na začetku oktobra je bil zato sklican sestanek z obratovodji, vodji TOZD in nekaterimi šefi sektorjev v zvezi z izvozom šotorov in prigrad v sezoni 1986/87. Poročevalec tovariš Stoimenovski je nalezal količino naročil za izvoz, prisotne seznanil z materiali, ki se potrebujejo pri izdelavi šotorov in prigrad ter tudi navedel, kolikšno

je razmerje med planom in realizacijo.

Naročila kupcev s konvertibilnega trga za sezono 1986/87 vključujejo male šotore, velike šotore in prigrade. Pričakuje pa se še povečanje naročil za prigrade. Dobavni roki za šotore in prigrade so od 1. decembra 1986 do 15. maja 1987. Za izdelavo navedenih proizvodov pa je potrebna precejšnja količina raznovrstnih repromaterialov — bombažna in dralon preja, barvila in kemikalije, PVC folija, juta, sintetična vrvica, sukanec, obročki in aluminijeve cevi, ker se odpremljajo kompletni šotori z ogrođjem. Večina tega je že naročena, vse pa še ne, ker za precej šotorov še ni vse potrebne dokumentacije.

Kot smo že omenili, so dobavni roki za vsa naročila razporejeni na šest mesecev. To je veliko — in malo. Zlasti če si ogledamo podatke, da je proizvodnja šotorov začela teči ob koncu letošnjega avgusta in da je bilo do prve polovice oktobra razpisano delovnih nalogov za 6750 kosov, v skladišče gotovih izdelkov pa je bilo dokončno odpremljenih le 1953 kosov. Ostali šotori so v nedovršeni proizvodnji zaradi pomanjkanja raznih repromaterialov, pa tudi zaradi nepopolne dokumentacije. Velik problem je tudi pomanjkanje tkalk v tkalnici, zaradi česar je veliko tkalskih strojev ustavljenih in pokritih s ponjavo. Zelo pomembna naloga je iskanje ustreznega kadra, ki bi ga bilo treba v čimkrajšem

času usposobiti za kvalitetno delo. Težava je tudi v tem, ker so repromateriali nekaterih naših dobaviteljev čedalje slabše kakovosti, zato bo potrebno obiskati marsikatero izmed njih in iskati možnosti za izboljšanje. Vsi oddelki, ki proizvajajo za inozemske kupce, pa morajo vlagati čim večje napore za čim boljšo kvaliteto in s tem racionalnejše izkoriščanje dela in surovin. Dogodilo se je že, da je bilo za izdelavo nekega šotora porabljene četrtino več tkanine kot zahteva normativ.

Vse to jasno kaže, da bo realizacija predvidenega dosega izvoza na konvertibilno tržišče zahtevna naloga. Potrebno jo bo sprejeti in izpeljati, ker bodo od tega odvisna prihodnja naročila. Čeprav proizvodnja za zahodni trg dohodkovno ni najbolj interesantna, je vendar odločilna za obstoj naše delovne organizacije.

Ob sodelovanju
tehničnega sektorja
pripravila L. L.

POROČILO O PREVENTIVNEM OKREVANJU V LETOŠNJEM LETU

Letos je bilo za potrebe preventivnega okrevanja naših delavcev namenjenih 1.600.000 din, ki gredo iz sklada skupne porabe. S temi sredstvi se je tridesetim delavcem omogočilo preživetje okrevališkega ali zdraviliškega paketa. Delavce-okrevance so na preventivno okrevanje predlagale sindikalne organizacije v skladu s kriteriji, ki so jih sprejeli delegati v delavskih svetih. Prek socialno zdravstvene službe pa je bilo določeno, katero obliko koristijo posamezni delavci in v katerem kraju.

Okrevališki paket je koristilo 24 delavcev. Po krajih so bili razporejeni takole:

Smarješke toplice — 8 delavcev;
Dolenjske toplice — 4 delavci;
Dobrna — 3 delavci;
počitniški dom Umag — 9 delavcev.

Zdraviliški paket pa je koristilo 5 delavcev, ki so bili razporejeni takole:

Rogaška Slatina — 1 delavec;
Dobrna — 2 delavca;
Laško — 1 delavec;
Pokljuka — 1 delavec;

Če vse to seštejemo, je bilo preventivnega okrevanja deležnih 29 delavcev. Eno mesto je torej še prosto, in sicer v zdraviliškem paketu. Vsako leto ostane eno mesto prazno skoraj do konca leta, za primer, da tja pošljemo kakšnega sodelavca, ki se je bolnišnično zdravil.

Vsi delavci, ki so v letošnjem letu izpadli iz seznama upravičencev do okrevališkega paketa, bodo imeli v naslednjem letu prednost pri izbiri.

- socialno zdravstvena služba -

KONFEKCIJA PEČE

(Nadaljevanje z 2. str.)

vedno le hladna. Enkrat tedensko jim iz Jarš pripeljejo hladno malico, katero morajo delavke hoče-noče sprejeti. Ker pa ne morejo neprestano jesti le konzerve, marsikaj prinesejo tudi od doma.

Marija je pripomnila tudi, čež precej visoke norme, zlasti pri šotorih Malmö, katere je trenutno šivala.

Heda Urankar — klaserka

Za Hedo predstavlja oddelek konfekcije Induplati v Pečah prvo delovno mesto. Prej namreč ni ni

kjer delala. Iz Križat pride peš v Peče v pol ure, s prevozom pa seveda hitreje. Heda je klaserka, kar pomeni, da pregleduje sešite proizvode. Ko sva govorili, je imela v rokah lep pisan šotor, namenjen za izvoz v Nemčijo. Tudi njeno delo je zelo natančno, saj ne sme prezreti niti najmanjših napak pri šivanju ali morda celo narobe sestavljen del. Dodala je, da je z delom zadovoljna, saj je dokaj raznoliko. Všeč ji je tudi to, da ni vezana na prevoz z avtobusom. Pripombe je imela le na venomer hladno malico. Vendar problema z razdeljevanjem malic v Pečah ni možno enostavno rešiti. Nekaj časa so iz jarške menze v Peče celo vozili toplo malico. Vendar pa je prevelika razdalja med tema krajema prevoz otežkočala. V Peče je bilo treba iti ob vsakem vremenu, tudi ob močnem sneženju. Hrana, ki je toliko časa potovala, je bila neredko že postana. Zgodilo se je tudi, da je vse delavke niso jedle. Zato so iskali drugačno rešitev. Ker pa v bližini ni nobene gostilne, je ostalo kar pri hladni malici, ki jo delavke dopolnjujejo s tistim, kar prinesejo od doma.

Pripravila Lada Lavrič

DEKORATIVNA — SVILANIT — INDUPLATI

Kot že vrsto let do sedaj, je bil tudi letos organiziran troboj med delovnimi organizacijami Svilanit, Dekorativna in Induplati. Organizator letošnjega tekmovanja, ki je bilo 11. oktobra, je bila naša delovna organizacija.

Že v avgustu smo predstavniki vseh treh delovnih organizacij sprejeli nov pravilnik in propozicije za izvedbo troboja. Tako je **tekmovanje potekalo v naslednjih disciplinah:**

- mali nogomet
- odbojka — moški in ženske
- kegljanje — mešana ekipa
- streljanje — moški in ženske
- namizni tenis — moški in ženske
- šah

Rezultati, ki so jih dosegli naši športniki v posameznih panogah, so bili zelo dobri, saj so nam ekipno prinesli prvo mesto. Po posameznih panogah pa so ekipe Induplati dosegle **naslednje uvrstitve:**

- mali nogomet: 2. mesto
- šah: 3. mesto
- odbojka ženske: 3. mesto
- odbojka moški: 1. mesto
- streljanje ženske: 1. mesto

- streljanje moški: 1. mesto
- namizni tenis ženske: 3. mesto
- namizni tenis moški: 1. mesto
- kegljanje: 1. mesto

Samo tekmovanje se je odvijalo nemoteno, zato je bilo vzdušje na vseh tekmovališčih prav prijetno. Lahko rečemo, da je bila organizacija troboja dobra, prav tako tudi kosilo po končanem tekmovanju. Veliko so k dobremu vtisu prispevale praktične nagrade, ki smo jih prejeli vsi udeleženci troboja. Prihodnje leto bomo svoje moči merili v Kamniku (upajmo, da ravno tako uspešno!).

Pa še to!

Ker smo prepričani, da je v naši delovni organizaciji še veliko delavcev, ki se ukvarjajo z različnimi športnimi dejavnostmi, **vas vabimo, da se nam pridružite** in tako pomagate našim ekipam doseči še boljše rezultate že na naslednjem troboju. Prav tako vabimo vse športnike in tudi tiste, ki bi to radi postali, da se nam pridružite na rekreaciji, ki jo imamo vsak torek od 18. do 20. ure na osnovni šoli Olge Avbelj na Rodici.

Sportni pozdrav!

Medtem ko so pokale prejele ekipe, so posamezniki dobili priznanja za udeležbo na tekmih. Na sliki: Matjaž Korošec prejema priznanje iz rok Vinka Kepca, predsednika K OO ZS DO.

Vinko Kepec, predsednik konference OO ZS delovne organizacije izroča priznanje Miru Semprimožniku, članu strelske ekipe, za uspešen nastop na troboju

Frano Rihtar:

Strelci in strelke iz Induplati smo uspešni tako takrat, ko nastopamo za našo tovarno kot tudi drugje

Frano je vodja ekipe v streljanju v naši DO, katera vključuje tako moške kot ženske strelce. To pa so: Miro Semprimožnik, Stane Zajc, Frano Rihtar, Vinko Kurzweill (četrtri strelci nastopa samo na občinskih sindikalnih igrah, kjer so pravila igre nekoliko drugačna), pri ženskah pa Alenka Kovačič, Darja Fortunat in Slavi Porenta.

Po besedah Franota potekajo tekmovanja tako z zračno puško kot tudi z malokalibrsko puško. Priprave in vaje imajo naši strelci v kamniškem Stolu, večina od njih je vključena tudi v njihovo strelsko družino. Tam si izposojajo puške. Oprema strelcev je draga, pa še težko je dobiti primerne puške, zato je večinoma uvožena. Ob tem je Frano omenil neko posebnost, ki je rezultat naših carinskih predpisov. Ker strelska družina Stol sama ne more uvažati opreme za svojo dejavnost, so orožje v tujini kupovali člani sami in ga potem

prodajali strelski družini, če so hoteli trenirati z izpopolnjenim orožjem.

O dosežkih na tekmovanjih je Frano povedal, da so ženske ekipno nepremagljive daleč naokrog, moški v tej sestavi tekmujejo samo na sindikalnih igrah, kjer so večno drugi. Frano je pohvalil zlasti strelke. Dve od njih sta nastopili že na državnem prvenstvu — Darja predlanskim, Alenka pa letos, kar je njun velik uspeh. Na lanskem republiškem prvenstvu je bila Alenka celo tretja.

Frano je tako tekmovallec kot tudi inštruktor strelskemu podmladku. Športno streljanje je vcepil v glavo številnim pionirjem in pionirkam v jarški strelski družini, na preserski osnovni šoli in na Duplici — v strelski družini Stol, kjer jih poučuje še sedaj. Vse to pa opravlja prostovoljno. Edino njegovo plačilo so uspehi nekdanjih in sedanjih učencev. Ti pa niso izostali. Mnogi uspešni strelci in strelke so izšli iz njegove »šole«.

»V dnevnem časopisju zasledujem rezultate z raznih strelskih

tekmovanj. Zelo sem vesel, če je kdo od mojih učencev uspešen. Včasih me preseneti kakšno dekle, če je poročena in nosi možev priimek. Jaz morda mislim, da gre za nezanko, zato se tedaj, ko slučajno izvem za njen dekliški priimek, spet razveselim.«

Iz njegovih besed veje ljubezen do tega športa. To pa ni čudno, saj ljubiteljsko strelja že 38 let, vse od pričetka dela v Induplati. Pravi, da je še najmanj streljal v času služenja vojaškega roka. V svoji amaterski športni karieri je dosegel tudi lepe uspehe. Največ mu pomeni 14. mesto na republiškem prvenstvu, ko je tekmovalo 122 tekmovalcev. Rekel je, da tu uvrstitev ni toliko pomembna. Pomembnejši je rezultat, ki je bil eden od njegovih najboljših. Sicer pa Frano ne zamudi nobene tekme na družinskih, občinskih, regionalnih in veteranskih prvenstvih.

Da podkrepimo napisano, lahko zapišemo, da je bil na letošnjem občinskem prvenstvu v streljanju z malokalibrsko puško v Kamniku med člani odlični tretji, med veterani pa absolutno prvi.

TROBOJ — TROBOJ — TROBOJ — TROBOJ — T

Matjaž Korošec: kljub neznatnim pripravam smo zasedli prvo mesto na troboju

Matjaž je vodja moške odbojarske ekipe v Induplati. Povedal je, da odbojkarji dlje časa niso imeli prostorov za treninge. Celo pred trobojem ni bilo organiziranih vaj, nekajkrat so se zbrali na košarkarskem igrišču Induplati. Športniki iz naše DO so zdaj dobili na osnovni šoli Olge Avbelj na Rodici telovadnico za potrebe rekreacije. Odbojkarji imajo vaje ob torkih od 18. do 20. ure.

Vodja moške odbojarske ekipe Matjaž Korošec se je takole veselil osvojenega ekipnega prvega mesta na troboju

Zagnani Matjaž je dodal, da tekmujejo odbojkarji v tej sestavi (glej napis pod sliko!) tri do štiri leta. V tem času so največji uspeh dosegli lansko leto na troboju, ki je bil organiziran v Dekorativni, ko so prvič zmagali na nekem javnem tekmovanju. Tedaj so premagali ekipo iz Svilanita, ki je imela dlje časa primat v tej športni panogi. Na letošnjih občinskih sindikalnih igrah jim je prvo mesto sicer ušlo, vendar so se kljub temu dobro izkazali. Da so ukvarjanje z odbojko vzeli precej resno, dokazuje tako prvo mesto na letošnjem

V ženski ekipi odbojke je precej novih obrazov, tako da je zasedba naslednja: Stojijo — Darja Pleše, Marjana Robavs in Mojca Habinc. Čepita — Ksenija Bergant in Irena Štebal

troboju kot izbira prostora za nadaljnje treninge.

O sebi je Matjaž dejal, da je pričel z igranjem odbojke že v osnovni šoli. Spočetka je bil sicer bolj navdušen za ti. »nacionalni šport« — nogomet, vendar pa se je po poškodbi noge raže posvetil odbojki. Da je fant navdušen športnik, pa dokazuje to, da se poleg odbojke ukvarja tudi z namiznim tenisom in kegljanjem. Zgolj rekreativno pa smuča in igra košarko.

Oto Križman: mlade delavce je čedalje težje vključiti v vse športne panoge, ne samo v kegljaštvo

Oto je vodja moške in ženske kegljaške ekipe. Le-to sestavljajo: Nedeljko Perič, Andrej Gorjanc, Tone Pavlič, Oto Križman, Miro troha, Miha Bulič, Tone Dolenc, Matjaž Korošec in Dušan Kordež ter ženske Mija Gorjan, Darinka Marolt, Mira Kavčič, Fani Žerak in Nada Poljanec. V tej sestavi deluje ekipa šele dve leti. »Kljub temu, da je kegljanje prijeten šport, pa se pojavljajo težave pri pridobivanju igralcev,« je dejal Oto. »Za letošnje občinske sindikalne igre sem nekaj dni pred tekmo dobesedno lovil igralce po tovarni. Vendar opažam, da nimamo težav s kadrom samo kegljači, tudi v drugih amaterskih športnih panogah ni nič bolje. Čedalje manj moških in žensk je pripravljenih na sodelovanje v športnih ekipah. Zlasti za igralke je težko, ker imajo v glavnem vse svoje družine in si težko najdejo čas za treninge, ker imajo doma dosti dela. Kljub temu so do sedaj prišle vsaj na tekmo. Za vnaprej niti tega ne morejo zadržati obljubiti. Razlog za slabo udeležbo na treningih pa ni samo preobremenjenost z delom, temveč tudi oziroma čedalje bolj težave pri nabavljanju športne opreme. Tudi zaradi tega prenehajo nekateri hoditi na treninge.«

Kegljači in kegljačice imajo treninge dobro organizirane. Vsak torek od 16. do 19. ure se zberejo na kegljišču tozda Restavracija.

Odbojkarji so ponovno dokazali, da so nepremagljivi. Stojijo: Mile Topič, Miha Bulič, Vinko Kurzweill, Milan Narat. Čepita: Tone Šuštar in Matjaž Korošec

Kegljača Ota Križmana (sedi) je fotograf posnel pri pisanju rezultatov

To kegljišče je tudi edino večje v občini.

Po besedah Ota pa za uspešen nastop na tekmi ne zadostujejo le nekajdnevne priprave pred njim, kajti za dober met ni potrebna samo spretnost, temveč tudi določeno znanje. Poleg tega je pa kegljanje precej utrudljiv šport, zato priporočajo poznavalci, naj dva do tri dni pred tekmo ne bi metali kegljev, temveč naj igralci počivajo in se psihično pripravljajo na igro.

Oto je v kegljanju že pravi veteran, saj keglja od leta 1947. Spominja se, da spočetka na kegljiščih še ni bilo avtomatizacije. Vključen je v Kegljaški klub Invalid Domžale. Kegljanje mu vzame precej prostega časa, zato se ostalim panogam posveča v znatno manjši meri. Občasno še balina, šahira, strelja ali igra nogomet. Na svoji dolgi amaterski športni poti je že marsikaj doživel. Najbolj pa se spominja tekmovanja v Škofji Loki izpred štirih let, ko je v okviru KK Invalid igral s precej visoko temperaturo (bolan), pa je kljub temu dal vse od sebe in zmagal. Sicer pa hrani doma in v klubu oziroma v tovarni precejšnje število priznanj, diplom in pokalov, bodisi s tekmovanj posameznikov ali ekip. Meni, da so mu občasne zmage dale še večji polet in voljo do te lepe igre, zato kljub občasnim težavam ni odnehal in tega še vedno ne stori.

(Nadaljevanje na 6. str.)

Ekipa malega nogometa, ki je na troboju zasedla 2. mesto. Stojijo: Boris Kožar, Renato Novak, Bojan Kutnjak, Tone Lisjak, Aleš Kržan. Čepijo: Marjan Mali, Tone Šuštar, Janez Hribar, Dane Pestotnik in Zdravko Stankovič

ŠTIPENDIRANJE V INDUPLATI ALI SKRIB ZA REPRODUKCIJO DELAVCEV

Proizvodnja najraznovrstnejšega materiala ne more potekati brez delavcev. Tudi visoka stopnja tehnizacije in avtomatizacije delovnih procesov zahteva prisotnost ljudi. Mogoče zadostuje samo eden namesto večih ducatov, vendar brez človeka ne gre.

Kako pa priti do delovne sile? Dokler so v proizvodnji prevladovala enostavne delovne faze, industrije pa ni bilo v izobilju, je podjetnik s človeškim faktorjem delal, kar se mu je ljubilo. Med množico dela voljnih ljudi je izbiral res najboljše, ki jih je v čimkrajšem času uvedel v delo. V njihovo izobraževanje mu ni bilo potrebno ničesar vlagati. Morda ni imel teden ali mesec dni z njimi pričakovane profita. Vendar pa so se enostavnih delovnih operacij delavci hitro priučili, tako da jih ni imel zaposlenih v svojo škodo. Malo mladih ljudi je bilo rojenih pod srečno zvezdo v tem smislu, da so jim premožni starši omogočili pridobitev raznih stopenj izobrazbe ali pa vsaj kvalifikacije. Tehnični in tehnološki razvoj pa se je nebrzdano širil. Od dneva odkritja nekega izuma do njegove uveljavitve v industrijo in druge gospodarske panoge je minevalo vse manj časa. Celo tako hitro se je to vršilo, da je skorajda »zmanjkalo« ljudi za delo v sodobnih proizvodnih dvoranah. Seveda ne dobesedno, saj je bilo delovne sile še vedno dovolj. A brez ustrezne kvalifikacije gospodarstvo ni imelo z njo kaj početi. Poleg priučevanja v delovnem procesu se je za ustrezno rešitev pokazalo tudi šolanje s pomočjo štipendije.

Štipendije niso miloščina, ki naj bi jih družba dajala šolajoči mladini kot pomoč pri razbremenitvi staršev. Kajti prejemniki štipendij niso zgolj otroci iz revnejših družin. Zoper precej razširjeno mnenje, da so štipendije podpora za tiste, ki se jim ne ljubi delati, se lahko zoperstavimo s tem, da je učenje tudi delo. Posebno še se-

daj, ko boj za obstanek v željenem učnem programu meji že na garanje. Fant ali dekle, ki se zaposlita takoj po končani osemletki, imata proste vse popoldneve ali dopoldneve, odvisno od delovne izmene. Dijaki pa pretežni del popoldneva prečepijo v sobi pri knjigah, zato jim petkože ali sobotne udeležbe v bližnjem disku ne smemo šteti v zlo. Sredstva, vložena v mladino v šolah, se obrestujejo. Izobrazba namreč ne usposobi mladega človeka samo za konkretno delo, temveč mu dvigne splošni kulturni nivo, odnos do dela, do sodelavcev in končno tudi do delovnih sredstev. Seveda ne moremo trditi, da to velja sto odstotno za vse tiste, ki so kdajkoli prestopili prag kakšne izmed naših srednjih, poklicnih in drugih šol. Razliko pogojuje okolje, v katerem otrok živi, pa tudi šola. Vendar pa analize dokazujejo, da izobrazba ne pogojuje odpora do dela. To ne pomeni, da so tisti, ki imajo kakšno šolo, bolj pridni pri delu. Če imajo za določeno delo posebno zanimanje, pa bodo vanj vložili vso svojo osebnost, ne glede na to, koliko časa bo to trajalo. Takšnega pristopa od nekvalificiranega delavca pri stroju, kjer izvaja le mehanične gibe, ne moremo pričakovati. Naj to ne izzveni kot slavospev šolanju in štipendiranju. Vendar obstaja dejstvo, da moderne proizvodnje ni brez strokovno usposobljenih delavcev, le-teh pa ni v izobilju, zato so štipendije po eni strani sredstvo, s katerimi si delovne organizacije zagotavljajo ustrezen strokovni kader, po drugi strani pa human odnos do dijakov, ki jim za pridobitev različnih vrst izobrazbe ni potrebno stradati in opravljati najbolj poniževalnih del. Delovna organizacija želi zaposliti čimbolj zdrave ljudi. Kaj ji pomaga še tako strokovno usposobljen človek, če je zaradi nezdravega življenja v mladosti venomer na bolniških izostankih!

Ta šestavek, četudi precej dolg,

je uvod v članek o štipendiranju v Induplati. Iz tabele je razvidno, koliko štipendistov je trenutno pri nas. Tabela kaže, za kakšne poklice se le-ti izobražujejo. Pokaže pa nam še nekaj. Za letošnje šolsko leto vidimo, da je bilo razpisanih znatno več štipendij, kot pa je bilo kandidatov zanje. Dvajset štipendij ni bilo podeljenih. Nepodeljene so ostale štipendije za proizvodne poklice. To ne pomeni, da učenci zanje ne bi hoteli zaprositi, temveč se tovrstnih poklicev izogibajo, zanje je precej manj interesentov, kot pa je potrebnih v združenem delu. Zakaj? Verjetno ne bo odgovora na vprašanje, ali prehitava naš izobraževalni sistem potrebe združenega dela, ali pa se združeno delo prepočasi usposablja in lovi korak z željami mladih!

Kot sem že omenila, prenekateri menijo, da mladi na račun štipendij dobro živijo. S konkretnimi podatki o zneskih, ki jih prejemaajo, pa želim razbiti ta mit. Določila za izplačevanje tako kadrovskih štipendij (to so tiste, ki jih delijo organizacije združenega dela) kot štipendij iz združenih sredstev (nekaj so se imenovala občinske, socialne) vsebujejo samoupravni sporazumi o štipendiranju v občini. Ti sporazumi veljajo za celotno združeno delo, kar pomeni, da je znesek štipendije odvisen le od učnega uspeha in kraja bivanja v času šolanja. Za učence v srednjem usmerjenem izobraževanju, ki se šolajo v kraju bivanja, sega lestvica od 285 točk za zadosten uspeh do 605 točk za odličen uspeh. Za učence, ki se šolajo izven kraja bivanja (stanujejo v internatih, pri sorodnikih in drugje), pa štipendija obsega od 800 točk za zadosten uspeh do 1120 točk za odličen uspeh. Denarnih zneskov ne navajam. Pač pa si iz vrednosti točke, ki znaša 37,83 din le-te lahko vsak sam izračuna.

Medtem ko so učenci po učnem uspehu razdeljeni na 4 kategorije (Nadaljevanje na 7. str.)

TROBOJ — TROBOJ — TROBOJ — TROBOJ — T

(Nadaljevanje s 5. str.)

Rajko Kavčič: ekipa v namiznem tenisu nastopa v sedanjih sestavi že dolga leta

Namizni tenis ima v Induplati bolj malo ljubiteljev, so pa zato ti bolj vztrajni. V sestavi Stane Svetec, Marjan Pipan in Rajko Kavčič je ekipa skupaj že skoraj 13 let. Seveda imajo še druge pristaše namiznega tenisa, ki občasno zamenjajo katerega od napisanih igralcev na tekmi, če je slučajno odsoten.

Ljubiteljice namiznega tenisa so tudi ženske, ki so bile na občinskem nivoju vedno brez konkurence in so večkratne občinske prvakinje. Letos na troboju niso ponovile dosedanjih uspehov, ker so bile oslabiljene. Zelo uspešna igralca Breda Kurzweill zaradi zadržanosti ni tekmovala. Za ekipo sta

igrali Bernarda Pavlič in Ksenija Bergant, ki pa še nista dovolj uigrani za zmago. V letošnjem letu pa upam, da se bomo okrepili z novo članico Mojco Habinc.

Za moško ekipo v namiznem tenisu je Rajko dejal, da so na vseh tekmah večinoma zasedali druga mesta. Na letošnjem troboju so bili prvi, k čemer je pripomogla tudi športna sreča. Najprej so z igralci Dekorativne tesno izgubili, nato pa so z najvišjim možnim rezultatom premagali ekipo iz Svila nita. Ker je Svilanit premagal Dekorativno, so zmagali gostitelji. Rajko je še dodal, da je moška ekipa v tej sestavi dosegla največji uspeh pred leti na turnirju Bratstvo in enotnost v Zagrebu, ko so med več kot sto ekipami iz celotne Jugoslavije zasedli 4.—8. mesto. Na te turnirje naši igralci nič več

ne odhajajo, ker je udeležba povezana s stroški, ki presegaajo moči sindikalne organizacije, pač pa se udeležujejo vseh razpisanih tekmo vanj v okolici.

Za doseganje dolgoletnih uspehov so potrebni tudi treningi. Te imajo organizirane v okviru TVD Partizan Jarše, ko se dvakrat tedensko za dve uri srečujejo v naši dvorani.

O Rajku kot zelo prizadevnem športniku je bilo v Konoplani že dosti napisanega, zato o veselju do športno rekreativne dejavnosti nisva govorila. Povedal pa je, da je namiznoteniški zvezni sodnik, tako da ima dovoljenje za sojenje v zvezni ligi. V TVD Partizan Jarše, kjer imajo igralci namiznega tenisa svojo sekcijo, pa si zelo prizadeva za čim uspešnejše delo obeh ekip, od katere je ena v tretji ligi, druga pa v četrti rekreacijski ligi.

Pripravili L. L. in M. R.

(Nadaljevanje s 6. str.)
 (zadostno, dobro, prav dobro in odlično), je pri študentih 9 različnih kategorij. Tisti, ki študirajo v kraju bivanja in dosežejo povprečno oceno pri opravljenih študijskih obveznostih med 6 in 7, prejmejo 425 točk, s povprečno oceno med 9 in 10 pa 1320 točk. Študentje, ki imajo najslabši uspeh in se izobražujejo izven kraja bivanja, dobijo 895 točk, tisti z najboljšim uspehom pa 1790 točk. Da pri tem ne bi bili prikrajšani t.i. vozači, ki se ne šolajo v kraju bivanja niti ne stanujejo drugje, jim štipenditor po novem denarno pomaga tudi pri prevozu v šolo, tako da jim krije stroške mesečne vozovnice, ki so višji od 1099 din.

Vnaprej se bodo štipendije sprotno valorizirale, na vsake 3 mesece in ne samo enkrat letno. Upajmo, da bo to pripomoglo k temu, da štipendije ne bodo ostale nepodeljene. Znesek 13.808 din, kolikor je septembra znašala najnižja štipendija in 30.264 din, kolikor je znašala najvišja štipendija v Induplati, za večno prazen dijaški ali študentski žep dosti pomeni. Nekaj je pa vredna tudi zaposlitev, ki jo po končani šoli vsi štipendisti zagotovo dobijo. Če nič drugega, jim je omogočeno vsaj opravljanje pripravništva, kar je danes, ko je za nekatere poklice težko dobiti zaposlitev, precejšnje vrednosti.

Naše izkušnje pa potrjujejo, da

so nekdanji štipendisti pridni in zvesti delavci. Med njimi skorajda ni fluktuacije. Do sedaj so samo kakšni trije odšli v drugo delovno organizacijo. Pa še to zato, ker jim je bilo pri nas omogočeno samo pripravništvo. V redno delovno razmerje niso mogli biti sprejeti, ker je bilo na delih, za katere so se usposobili, zaposlenih že toliko delavcev, kolikor se jih rabi, potreba po novih delavcih pa ni bilo. Pravilo pa je, da mora ostati štipendist v delovnem razmerju pri štipenditorju vsaj toliko časa, kolikor časa je prejemal štipendijo. V nasprotnem primeru mora prejeta štipendijo vrniti.

Program oziroma poklic	Štev. dosežanih štipend.	Letnik štipendir.	Štev. razpis. štipendij v šol. l. 86/87	Število podeljenih štipendij	Letnik štipendir.
TOZD Proizvodnja					
Pomočnik tekst. meh. — str. tkalec I			1		
Pomočnik tekst. meh. — previjalec			3		
Tekst. meh. I — str. tkalec I	2	3, 3	1		
Tekst. meh. I — str. tkalec II			1		
Tekst. meh. I — snovalec			1		
Tekst. meh. I — str. predilec II			3		
Tekst. kemik I — apreter tekst.			1	1	2
Tekst. meh. II — tkalec			8		
Tekst. meh. II — urej. tekst. strojev			2		
Lesar šir. profila — mizar			1	1	1
Preobl. in spajkanje kovin — ključavničar	2		2	2	1
Tekst. meh. tehnik — tekst. meh. tehnik			1	1	3
Naravosl. mat. tehn. — naravosl. mat. tehn.	1	4			
Elektronika — elektrotehnik-elektronik	1	4			
Tekst. kem. tehnol. — ing. tekst. kem. tehnol.	1	1			
Tekst. tehnol. — dipl. ing. tekst. tehnol.	2	3, 1	2	2	2
Elektrotehnika — dipl. ing. elektrotehn.			1	1	
TOZD Konfekcija					
Preobl. in spajkanje kovin — ključavničar			1	1	1
Tekst. konf. tehnik — tekst. konf. tehnik			1	1	1
Kovinar. — strojn. — str. tehnik			1	1	1
Tekst. obrtni konfekc. — šivilja	6	3, 3, 3, 3, 2, 2	3	3	2, 1, 1
Tekst. tehnolog — dipl. ing. tekst. tehnologije	1	1	1	1	1
TOZD Restavracija					
Natakar — natakar	1	3			
Delovna skupnost skupnih služb					
Varnostni inženir	1	3			
Računalništvo — dipl. inženir računalništva			1	1	1
Tekst. tehnol. — dipl. inženir tekst. tehnol.	2	4, 1			
Ekonomija — dipl. ekonomist	1	4			
Pravna dejavnost — dipl. pravnik	1	2			
Zdravstveno varstvo — zdravnik		5			
Vsi tozdi in DSSS skupaj	23		36		16

Pripravila L. L.

BILI SMO NA IZLETU

Sodelavci konfekcije smo končno le prebili led in uspeli izkoristiti dan, da se skupaj poveselimo, pokramljamo in da se predvsem med seboj dodobra spoznamo. Vsi dobro vemo, kako se imenuje ta ali ona prigrada, iz česa je dno za ta ali oni šotor, kako pa je na primer ime sodelavki iz obrata v Pečah ali njeni vrstnici iz mengeškega obrata, pa delavec v Radomljah še ni nikoli slišal, niti je ni videl.

18. 9. se je rodil lep sončen dan. Prazničen dan bi ga lahko imenovali. Oba avtobusa, ki sta bila namenjena, da nas popeljeta na izlet, sta se kaj hitro napolnila. Eden je odpeljal izpred obrata v Mengšu in odšel po naše sodelavke v Peče. Drugi pa je imel štart pred to-

varno INDUPLATI in je na Trojanah počakal prvega. Tam smo rano zjutraj popili jutranjo kavico, brez bojazni, da bi nas kdo priganjal k delu. Od tam smo se odpeljali do tekstilne tovarne v Majšperku. Tam nam je bila na razpolago le trgovina, delavci so žal imeli prosto soboto. Vzdušja pa nam to ni pokvarilo. Za dobro voljo so poskrbeli člani ansambla STOPAR iz Loke pri Mengšu, ki so vseskozi nizali lepe viže in nas kratkočasili. V nadaljevanju smo si ogledali muzej na Ptujskem gradu. In že se je približal čas kosila, katerega so nam pripravili v hotelu v Ormožu. Po kosilu smo malo zaplesali in se pozno popoldne vračali proti domu. Med potjo smo se ustavili v nekem zavodu za prizadeto mladino. Medtem ko je bila

ena od naših sodelavk na obisku pri sorodniku, smo skupaj z ansamblom STOPAR priredili na dvorišču pod okni stavbe pravcati koncert. Gojenci zavoda so nas pri srčno sprejeli. V upanju, da smo jim mogoče le pričarali nekaj veselih trenutkov, smo se napotili dalje po našem programu, pa tudi želodci so se nam že začeli oglašati. Vsak zase se je že videl ob polni mizi pečenke v hotelu Slovan na Vranskem, kjer smo imeli naročeno večerjo. Duh po sveži pečenki in prijazne natakariče so nas kmalu omamile in po večerji smo se vrteli v ritmu polk in valčkov, ki so jih igrali zmagovalci »lojtrce domačih«. S skladbo »Vsak ne more biti muzikant«, so osvojili to mesto, nam pa so dokazali, da so zares pravi muzikantje.

OKTOBER — MESEC POŽARNE VARNOSTI

V okviru meseca požarne varnosti so člani-ce IGD INDUPLATI Jarše in pripadniki enote CZ izvedli praktično gasilsko vajo na obrat naše tkalnice. Vaja je bila izvedena na dane pogoje hitro in pravilno. Pri vaji je bilo opaziti, da želi vsak sodelujoči pokazati vse tisto, kar se od gasilca-reševalca pričakuje t.j. hitrost, pravilnost spajanja gasilskih cevi, hiter odvzem vode in pravilen pristop pri gašenju požara. Po končani vaji so se zbrali v gasilskem orodišču, kjer so na dokaj kritičen način analizirali izvedeno vajo. Med sodelujočimi je bilo opaziti, da znajo pošteno kritiko sprejeti in napake v zvezi s kritiko odpraviti. Izražena je bila tudi želja po večjem številu praktičnih gasilskih vaj, kajti le na ta način se da doseči ustrezno pripravljenost za primer izbruha resničnega požara.

Pri požarih se poleg vročine razvijajo tudi strupeni plini (CO) pred katerimi se gasilec uspešno zaščiti le z izolirnim dihalnim aparatom

V akcijo gašenja požara so se zelo uspešno vključile tudi dekleta članice IGD INDUPLATI — Jarše

DOMOVINA

V novembru praznik svoj slaviš, verjetno obračune narediš kako minil je čas od praznovanja in kakšne rezultate ti ta čas naznanja.

Se vrneš tudi v zgodovino, kaj zate glavno je bilo vodilo? Veš, da so naši starši se borili, za tebe in za nas življenje novo so krojili.

Zato zdaj ne bi smeli pozabiti, zakaj so toliko trpeli, in to, kar zdaj imamo, morali bi varovati, ne pa s stremuštvom in neznanjem vsega poteptati.

In spoštovati morali bi izročilo, ki so s krvjo ga naši dragi podpisali, spoštujmo njihovo veliko navodilo: »živite kot LJUDJE in nikdar se ne boste sramovali!«

Zato republika praznuj in upaj, nad časi težkimi nikoli ne ubupaj, zaželi srečo nam, da znali bomo kot LJUDJE živeti, ljubiti, delati in v težavah potrpeti!

Danica

Samo dobra pripravljenost gasilcev brez motorne črpalke bi bila premalo za uspešno pogasitev požara

**Ob dnevu republike,
prazniku naše federativne skupnosti,
čestitamo vsem sedanjim in
upokojenim sodelavkam in sodelavcem.**

Uredniški odbor Konoplana
Družbenopolitične organizacije v DO

SOCIALNA DELAVKA MOJCA HABINC

Ne samo v proizvodnih oddelkih, tudi v skupnih službah se od časa do časa pojavi kak nov obraz. Kajti leta hitro teko in nekdo mimogrede ugotovi, da je do upokojitve le še dobro leto. V tem času pa bo treba na njegovo mesto priučiti novo delovno moč. Tako sta nekaj časa pri enem delu dva delavca. Vendar pa je to nuja, saj še pogovor pravi, da se ni učen še nihče rodil. Vsakega je treba za določeno delo usposobiti. Tudi če ima le-ta dovolj šolskega znanja, mu praktičnih izkušenj ni nikoli preveč. S tega vidika pol leta, kolikor časa je približno skupaj s svojim starejšim sodelavcem, sploh ni veliko. Kajti t.i. zank je pri vsakdanjem delu ogromno, zlasti takrat, če imamo pogosto stike z ljudmi.

Mojca Habinc: socialna delavka mora biti v nenehnem stiku z delavci

Mojca je mlada, komaj 22 polmladi se je zvrstilo v njenem življenju. Zaposlitev v Induplati je njeno prvo redno delo. Tukaj je od letošnjega 1. julija. Eno leto pa bo pripravnica.

Po trimesečnem delu v vseh oddelkih naših temeljnih organizacij je Mojca zdaj že krepko začela spoznavati svoje delovno področje. Razpored dela v proizvodnji je pohvalila, saj se je tako najhitreje in najenostavneje seznanila s proizvodnim delom. Glede na to, da bo imela pri svojem delu precej stikov z delavci, ji bo to olajšalo seznanjanje z njimi. Po enomesečnem delu pri višji medicinski sestri se je seznanila že z marsičem, kar bo v bodoče njeno delovno področje.

Delokrog socialnega delavca je širok, zato je temu primerno tudi delo dinamično in pestro. Namen soc. zdr. službe v DO je dvigovati socialno-zdravstveno raven delavcev, kar ima za posledico boljše počutje, s tem pa tudi večjo produktivnost dela. V ta namen se izvajajo tudi sistematski zdravstveni pregledi kot preventivna dejavnost, kjer tudi sodeluje socialni delavec.

Namen sistematskih pregledov je ugotoviti zdravstveno ogroženost delavcev ter omogočiti pravočasne ukrepe, preden bi se razvila bolezen do hujše stopnje ali poklicnih obolenj. Prvi pregledi, to je pregledi ob vstopu na delo, se izvajajo z namenom, da se delavca razporedi na ustrezno delo, kajti tudi s tem se preprečujejo morebitne okvare ali poslabšanje zdravstvenega stanja. Tudi prva pomoč zmanjšuje posledice nesreče pri delu. Nasploh je cilj zdravstvene prosvete obdržati in utrjevati zdravje človeka. Zdravje ni le odsotnost bolezni, temveč stanje telesne, družbene in duševne blaginje. Velik pomen ima tudi higienski režim v naši DO, kjer je na žalost še vedno velik del ljudi, ki so sprti z redom in čistočo. Vsakdo bi se moral zavedati, da je čisto in urejeno okolje velikega pomena. Nesnaga pomeni tudi nevarnost raznih okužb. S tem namenom se periodično pregledujejo garderobe in sanitarije, kar nekaterim ni všeč in se nad tem pritožujejo. Takole: če bi vsakdo pospravil sam za seboj, pregledi sploh ne bi bili potrebni.

Mnogokrat imajo ljudje v tovarni napačno oziroma izkrivljeno predstavo o socialnem delu. Splošno mnenje je, da soc. delavec MORA reševati probleme, ki se pojavljajo v vsakdanjem življenju in pri tem naj bi bil seveda tudi uspešen. Res je, da je za to delo usposobljen, vendar pa to ne pomeni, da mora sam reševati probleme drugih. Naloga socialnega delavca je, da človeka, ki se znajde v neki življenjski stiski, USMERI oziroma napoti v pravo smer, to je, da mu nakaže, kje naj SAM poišče rešitev. Ob tem mu pomaga z navsveti, mu je v moralno podporo in človeka akceptira. To pomeni, da problem stranke objektivno preceni in se z njim dejansko seznanji oziroma spoprime, obenem pa človeka jemlje takega, kakršen je. Pri tem delu ne sme biti prisotna nikakršna diskriminacija, kajti ljudje so različnih veroizpovedi, narodnosti, kar pa na objektivnost presoje soc. delavca ne sme vplivati.

Mojca je poudarila, da je za njen poklic potrebna precejšnja komunikativnost. Nenehno je treba iskati in drezati, kajti socialno zdravstvena problematika ni odvisna le od enega faktorja, temveč je splet različnih, često nasprotujočih dejavnikov. Tako zre novepečena socialna delavka z optimizmom v prihodnost. Pravi, da želi dati delu vse svoje sile in iskati nove in ustreznejše rešitve. Obstaja pa nevarnost, da jo pogostokrat nestrokovno delo potegne vase, zato pravi, da se v nobenem primeru ne želi toliko zrasti z okoljem, da ne bi mogla zaved. ocenjevati objektivno ter pri tem zasledovati novosti iz stroke in jih sproti uvažati pri delu.

Lada Lavrič

ZA NAŠE MLADINCE SO SE URINI KAZALCI POMAKNILI ZA URO NAZAJ V ČERVARJU

Na prosto soboto in nedeljo, 26. in 27. septembra so nekateri mladinci iz naše delovne organizacije odšli na izlet. Nešteto govoranc in prerekanj za izlet ali proti njem se je končno ustalilo in tako so se domenili za pot na morje. Štirideset mladih je dva prijetna dneva preživel v Červarju.

Iti ali ne iti, to je zdaj vprašanje!

»Ti, a greš na izlet?«

»Ja, pa ti?«

»Aha, veš da. Kaj pa tista iz predilnice, gre ona tudi?«

Takole smo spraševali eden drugega in se prepričevali, češ, pojdi še ti, jaz grem tudi in podobno. Seveda gre za izlet naše mladine, ki je bil letos organiziran nekoliko kasneje kot običajno, a zato nič slabše. Mahnilo smo jo v Červar, letoviško naselje blizu Poreča, strnjeno v kompleks blokov in bungalovov. Kot se za pravo naselje spodobiti, je tu tudi nekaj lokalov, trgovini, restavracije... in hotel Marina, katerega smo za dva dni popolnoma okupirali. V posezoni so tu le še redki gostje, izjeme pa so vikendi, t.j. petki, sobote in nedelje, ko je turistov tukaj nekaj več.

Zadnje septembersko soboto in nedeljo smo bili mi tisti, ki smo sicer prazen Červar napolnili z razposajenim smehom in veseljem. Nekaj minut čez šesto zjutraj smo se odpravili proti morju in se spraševali, ali nam bo vreme naklonjeno ali ne. Kaže, da smo zadosti trdno držali pesti, saj je na avtocesti, nekje v bližini Postojne, pokukalo sonce izza sivkastih oblakov. Sprva bolj plašno, kasneje pa nas je v naše veselje spremljalo vso pot. Dva, trije vmesni postanki in že smo bili na cilju v Červarju, kajpada.

Najprej smo se namestili po sobah, ki so prijetno urejene (z lastno mini kuhinjo, ki nam je prišla kar prav), nato pa nestrpnost pričakovali kosilo, saj smo bili že pošteno lačni. Po kosilu pa jo je mahnil vsak po svoje, nekateri so ostali v sobah in privoščili želodcu počitek, drugim pa to ni uspelo, saj je toplo sonce kar vabilo na plan. Najbolj »trpežni« so se odšli celo kopat, saj je temperatura morja še vedno dovolj visoka, vendar pa je ozračje hladnejše, kar pa ni preveč ugodno za zdravje. Tudi burja, ki je zadnje dni pogost obmorski gost, je včasih prav neprijetna. No, nekaj radovednežev je svoje »firbe« potešilo z raziskovanjem okolice, pa ne zaman, saj smo tako odkrili prijetne lokalčke, igrišče za mini golf (ki je prav žalostno samevalo in očitno čakalo na nas) in še marsikaj. Do večerje smo tako posedali ali postopali naokoli ali pa ostali v sobah ter poslušali glasbo. »We're living in a heartbreak hotel«, je

(Nadaljevanje na str. 10)

(Nadaljevanje s str. 9)

donelo iz kasetofona, kar pomeni: živimo v hotelu strtih src. Vendar pa se to za naš hotel še zdaleč ne bi moglo reči, kvečjemu, da živimo v hotelu Music box (Glasbena skrinja), saj je glasba odmevala od vsepovsod. Tako kot glasba pa se je od vsepovsod razlegal tudi smeh. Popoldne je tako hitro minilo in že smo se odpravili na večerjo. Spet smo ugibali, s čim nam bodo postregli in bili, po pravici povedano, kar nekoliko razočarani. Slab vtis je popravil eden naših, ki je pritekkel že po zaključeni večerji, rekoč: »Ej, a veste, kaj se mi je zgodilo? Srečam tam enega redarja ali paznika — kdo bi vedel, kaj je res. Debatirava in debatirava, pogovarjala sva se vse živo. Fajn tip. Ampak, med debato sva hodila okrog in naenkrat nisem vedel, kje sem. A si morete zamisliti, da sem njega prosil, da me pelje nazaj do hotela. Me je kar malo čudno pogledal. Kaj sem pa hotel drugega? In sem zdaj tukaj, pa še večerjo sem zamudil. Saj sploh ne vem, ali še strežejo ali nič več.« Ne vem, ali je potem odšel jest, mi pa smo se mu še dolgo smejali. Tako se zaradi »pokvarjene« večerje nismo dali motiti, saj smo se domenili, da gremo kasneje v disko. Naš šofer je brez ugovaranja sprejel predlog in dobre volje smo se odpravili proti »International clubu« v Zelenu laguni pri Poreču, kjer je nekakšen zabaviščni prostor z diskom, night-clubom, poleti pa na terasi igrajo tudi ansambli v živo. Odločili smo se za disko, ki je bil ta večer takorekoč naš, saj drugih obiskovalcev skorajda ni bilo. Tisti, radovedne »sorte«, smo pokukali tudi v night club, kjer je bilo precej več ljudi, vendar pa tudi vstopnina zasoljena. Tisti večer smo tudi predstavili urine kazalce za uro nazaj in se zato »predčasno« odpravili nazaj proti Červarju. »Nočne ptice« smo bedele še dolgo v noč, »slavčki« pa so se raje odpravili spat. Kakor komu ljubo!

Naslednje, nedeljsko dopoldne, je bilo bolj turobno kot ne. Sonca

nikjer, veter pa je precej močno pihal. Po zajtrku nas je razpihalo na vse strani: prve na mini golf, druge na kavo, na sprehod ob obali... Sprehajalci (mala skupinica) so imeli s seboj kasetofon, zato sem se jim hitro pridružila. Ko smo našli primeren prostor, smo posedli po skalah, čofotali po vodi, se škropili kot mali otroci.

Po kosilu se je sonce, ki se je dotlej uporno skrivalo, prikazalo izza oblakov in nas prijetno ogrelo. Sedeli smo zunaj, se pretegovali ter premlevali dogodke prejšnjega dne, ob tem pa se je marsikdo do solza nasmeljal. »Ja, kje si pa ti hodil ves dan, da te ni bilo nič na spregled?« »O, jaz sem bil pa na obali in opazoval ribiča, ki je lovil ribe. Ti povem, da je kar nekaj časa namakal trnek, ampak, da vidiš, kaj se je zgodilo potem! Tako ribo je potegnil iz vode, da je bila še pol ure meter globoka luknja na tistem mestu! Ja, kar smej se, ampak to je čisto res.« »Daj, daj, ne nakladaj no!« »Saj ne nakladam, pojdi gledat, to je čisto blizu, mogoče pa se luknja še pozna!«

Taka in podobne so padale. Med drugim tudi tale dialog:

»Skokica, a' maš kaj kofeta?«

»Jaz, pa kavo? Saj veš, da je živa ne morem videti!«

»Saj ti ga ni treba, spij ga raje!«

Ali pa: »Tam, pri nas, sta pa dva luštna Francoza. Mož in žena, že starejša, ampak zelo O. K. Ona zna francosko, nemško, angleško in celo poljsko. Saj je tudi mož v redu, ampak on je bolj tiho. Kar fino smo debatirali in celo na kozarček sta nas povabila. Pili smo francosko vino, dobro, mmm... Potem pa pogledam na uro in vidim, da je že čas za večerjo. Kar žal mi je bilo, da moram iti, ampak kaj, ko sem bil tako grozno lačen! Hotel sem nekaj povedati, pa se nisem spomnil, kako se tistemu v angleščini reče.« »Ho, ho, potem so te pa gotovo roke bolele?« »Saj nas je bilo več, pa smo nekako spravili skupaj tisto, kar smo hoteli.«

Domenili smo se, da se proti večeru odpravimo domov in tako

smo tudi storili. Kar žal nam je bilo, saj je bilo razpoloženje ravno tedaj prav veselo — mi pa domov. Hočeš—nočeš smo se s tem spriznili in odrinili. Na avtobusu je bilo sprva precej živahno, kasneje pa, ko smo bili že blizu doma, je razposajenost kar nekoliko zamrla.

Tako se je dan prevesil v noč, s tem pa se je iztekel tudi naš izlet. Mnenja o slednjem so deljena: za nekatere je bil »fajn«, za druge nič posebnega, za tretje prima... Bo kar držal pregovor, ki pravi, da ima sto ljudi sto nravi.

Pohvaliti velja »ata« Mileta in Ani, ki sta poskrbela za organizacijo in red, pozabiti pa ne smem tudi na ostale, ki so prispevali k dobremu razpoloženju: Bojana, ki je odkrival Červar in se pri tem izgubil, pa Lepega, polnega lovskih zgodb (med drugim tudi tiste o meter veliki ribi in luknji!) ter Matjaža, ki bi bil prav lahko tudi radijski spiker, Marka, oglašujočega se s kriki Tarzanove Jane, pa eksperta za lomljenje rok ob pogovoru s tujci — Štefana... Se in še bi lahko naštevala, saj je vsakod prispel k mozaiku dobre volje. Morda pa se nam prihodnji pridruži še kdo? Ne bo mu žal!

Mojca Habinc

ZAHVALA

ob boleči izgubi moje drage mame

ANGELE URBANIJA

se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem iz čistilnice blaga za denarno pomoč, izraze sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti.

Francka Štefan

ZAHVALA

ob izgubi dragega očeta

IVANA PRŠA

se sodelavcem in sodelavkam iz tkalnice in pripravljalnice zahvaljujem za izkazano denarno pomoč in izraze sožalja.

Lojze Prša

MALICE, MALICE...

Ker je v zadnjem času veliko govora o malicah, vam posredujemo jedilnik tovarne STOL iz Kamnika za teden od 27. 10. do 31. 10. 1986. Kot pravijo sami uslužbenci iz te tovarne, je to eden »slabših« jedilnikov, mi pa bi bili verjetno vsi veseli, če bi lahko izbirali med jedmi, ki so navedene.

I. TOPLA

- PO 27. 10. — pašta fižol s svežim mesom
- TO 28. 10. — govedina v juhi z zakuho, pecivo
- SR 29. 10. — testenine z mesom, solata
- ČE 30. 10. — vipavska enolončnica, jabolčni zavitek
- PE 31. 10. — šunka z jajci, solata s krompirjem

II. TOPLA

- PO 27. 10. — vampi s krompirjem
- TO 28. 10. — domača šunka, pražen krompir, hren z jabolki
- SR 29. 10. — boranija z mesom, kompot
- ČE 30. 10. — kista repa, fižol z ocvirki, pol pečenice
- PE 31. 10. — grah v prikuhi, pire krompir, polpet

I. HLADNA

- PO 27. 10. — fižolova solata, šunka
- TO 28. 10. — govedina v solati z zelenjavo
- SR 29. 10. — skuta, kompot
- ČE 30. 10. — pol pečenice, krompirjeva solata
- PE 31. 10. — polpet, zeljna solata s krompirjem

II. HLADNA

- PO 27. 10. — pašteta, maslo, jogurt
- TO 28. 10. — sir, sadje
- SR 29. 10. — sardine, jajca
- ČE 30. 10. — maslo, med, sok
- PE 31. 10. — doručak, kakao

Povedati moramo, da imajo še peti, dietni jedilnik. To malico dobijo tisti, ki imajo potrdilo od zdravnika, da smejo jesti samo dietno hrano.

Poleg navedenih jedilnikov oziroma hrane, dobijo tudi kruh in to toliko, kolikor ga hočejo oziroma pojedo.

Jedilnik je tako pester, da ga verjetno ni človeka, ki bi lahko rekel, da nima kaj za jesti. To bi bil lahko tudi jedilnik za nas po 1. 1. 1987.

UREDNIŠKI ODBOR

KAKO ŽIVIMO V SLOVENIJI

Na splošno govorimo, da v sedanjem času živimo še kar dobro, vendar precej slabše kot pred leti. Močno nas je prizadela gospodarska kriza, ki je sestavni del celotne družbene krize. Ta seveda ni omejena samo na Slovenijo, temveč se z njo spopada celotna Jugoslavija in tudi ostali deli sveta.

Vendar pa same govorice, da živimo slabo, še nič ne pomenijo. Ilustrativne postanejo šele, ko jih ponazorimo z določenimi podatki. Raziskovalci ankete **Slovensko javno mnenje 86** so to storili tako, da so anketirancem postavljali vprašanja o standardu v letošnjem letu v primerjavi s časom pred petimi leti.

Eno izmed vprašanj se je glasilo — »kako ljudje živijo?«

	Danes boljše kot pred 5 l. %	Danes slabše kot pred 5 l. %	Približno enako kot pred 5 l. %	Ne ve %
1978	85,2	2,2	12,1	0,5
1980	73,3	7,2	18,0	1,5
1982	40,2	29,1	18,1	2,7
1984	12,7	69,1	16,6	1,6
1986	15,4	60,1	22,3	1,3

Podatki kažejo, da čedalje več ljudi (več kot 60 %) živi danes slabše kot pred 5 leti.

Ker je vprašanje, o katerem smo ravnokar pisali, zelo ohlapno, si oglejmo še druga vprašanja iz ankete SJM 86, ki podrobneje prodirajo v problematiko življenja ljudi.

Vse več ljudi se otepa s težavami pri pridobitvi stanovanja. Tako se je eno od vprašanj glasilo — »ali menite, da so možnosti za pridobitev stanovanj danes slabše ali boljše kot pred 5 leti?« Za varianto slabše so podatki naslednji:

1978	1980	1982	1984	1986
17,4 %	28,9 %	57,0 %	70,4 %	71,8 %

Slabšanje možnosti za pridobitev stanovanj pa ne pogojuje samo gospodarska kriza (padanje vrednosti realnega osebnega dohodka), temveč tudi omejena zadljivost zemljiških površin in pogosto manipuliranje pri pridobivanju družbenih stanovanj.

Z življenjskim standardom ljudi je tesno povezana tudi nataliteta. Delež odgovorov, ki kažejo na slabše »možnosti za rojevanje in preživljanje otrok«, se spreminja takole:

1978	1980	1982	1984	1986
8,7 %	11,7 %	29,2 %	73,8 %	68,2 %

Odstotki nam pojasnjujejo, da vse več ljudi meni, da so danes precej slabše možnosti za preživljanje otrok kot pred leti.

O slabšanju življenjskih razmer ljudi govorijo tudi podatki, ki so jih vprašanci podajali o »možnostih izobraževanja oziroma kvalifikacije«. Iz ankete izhaja, da so se te možnosti poslabšale v letu 1983, 1984 in 1985, medtem ko je letos odstotek tistih, ki govorijo v prid poslabšanju, nekoliko nižji.

Visok odstotkovni skok lahko zasledimo tudi pri vprašanju, ki zadeva »možnost pridobitve zaposlitve«. Številčno je situacija takšna:

1978	1980	1982	1984	1986
15,9 %	27,7 %	68,4 %	81,9 %	74,1 %

Zanimivo je, da se je delež odgovorov, ki kažejo na slabšanje možnosti zaposlovanja, povečeval do leta 1984, zadnji dve leti je nekoliko upadel.

Pričujoči podatki kažejo, da občani v Sloveniji čedalje težje živijo. **Kako pa ocenjujejo obstoječe stanje?**

44,9 % ljudi meni, da danes »ne gre samo za gospodarsko, ampak tudi za politično krizo, ki zadeva celo družbo«, 34,9 % vprašanih meni, da »smo v resni gospodarski krizi«, dosti manj pa je tistih, ki so mnenja, da »smo v prehodnih, kratkotrajnih razvojnih težavah« (9,4 %). Vidimo, da več kot tri četrtine prebivalcev Slovenije doživlja sedanje razmere kot resno krizno situacijo.

Kaj to konkretno pomeni za posameznika in za družino, razberemo v naslednjem:

a) skoraj polovica prebivalcev (47 %) mora skrbno gospodariti z denarjem in se omejevati pri nakupih obleke, opreme in podobno;

b) 37,1 % je tistih, ki se odzivajo na krizo tako, da so postali bolj varčni, vendar se omejujejo v manj pomembnih stvarih, privoščijo si manj luksuza ipd.;

c) precej manjši (9,1 %) je delež tistih, ki jim ničesar ne primanjkuje, tako da se jim ni potrebno posebej omejevati;

d) končno pa je še 5,6 % prebivalcev, ki jih sedanja kriza tako hudo prizadeva, da se morajo močno omejevati tudi pri nakupih hrane, živijo v pomanjkanju osnovnih dobrin ali v revščini.

Te ugotovitve lahko dodatno osvetlimo z odgovori na vprašanje »zakaj pravzaprav delam?« Deleži tistih, ki so odgovorili, »da sploh lahko živim« so po letih razporejeni takole:

1982	1983	1986
33,5 %	46,7 %	51,6 %

Sedanja ekonomska in ekološka kriza sta ovrgli ves tisti (tudi marksistični) optimizem, da bo človek postal gospodar nad naravo in družbo, da ne bo delal zaradi kolega preživetja, temveč zato, da se bo potrjeval kot osebnost. Podatki kažejo, da se na tem področju vračajo stari časi.

KAKO PA ŽIVIMO DELAVCI V INDUPLATI?

Ali nam je bolje danes ali pred petimi leti? Ali sedaj bolj varčujemo, kot smo na začetku osemdesetih let? Kako lahko pridemo do stanovanja? Smo lažje dobili streho nad glavo pred leti ali sedaj? Ali ob sobotah, ko običajno načrtujemo večje družinske nakupe, s seznama nujnih potrebščin črtamo več stvari kot smo jih pred leti? Kako pogosto zahajamo na slavnostne večerje v priznane gostilne? Ali se nedeljski družinski izleti daljšajo ali krajšajo?

Primerjav med sedanjim trenutkom in obdobjem izpred petih let lahko najdemo še in še. Večina pravi gotovo ocenjuje stanje pred leti za boljše od današnjega. Seveda je vmes tudi nekaj takšnih, ki so danes na boljšem kot na začetku osemdesetih let. Vendar so razlogi za to zgolj subjektivni, odvisni od njihovega življenjskega ciklusa — npr. ljudje, ki so se ravnokar zaposlili, napredovali pri delu ali če so se njihovi otroci osamosvojili in drugo, so izboljšali svoj materialni položaj. Splošno družbeno stanje v državi je redkokomu pripomoglo do dviga njegovega standarda. Morda le tistim, ki v času krize »kujejo dobičke« bodisi s svojim delom ali tako, da izkoriščajo svoj prednostni položaj — npr. v odnosu do podnajemnikov stanovanja ipd.

STROJI

Nekaj strahotnega, nekaj, kar žali vsak smisel za red, sposobnost in lepoto, je v posebni lastnosti strojev: ne poginejo. Njihovi razkroščeni, rjasti, grdi okostnjaki izmaličijo naša rodovitna polja, iznakašijo obrežja naših rek, ležijo kot pošasti poleg prog. Človek umrje, izdelek spet izbrisa.

žival pogine, rastlina uvene in kmalu jih že sprejme dobrotljiva zemlja vase; in tam, kjer obležijo, uspeva cvetje, tla se pokrijejo z mahom in travo. Mrtvi stroj pa ne pogine. Obleži pred nami kot sovražnik življenja in lepote. Očitno človeku ni dano, da bi svoj grdi izdelek spet izbrisa.

STAROMODNI STARŠI

»Mira, kaj so se tvoji starši navsezadnje le navadili na tvojega prijatelja?«

»Kje neki! Oni so starokopitni, saj se niso navadili še niti na mojega moža!«

obvestila iz kadrovske službe

TOZD PROIZVODNJA

Prišli:

1. VELEPEC JOŽICA, del. v sukalnici, prišla 1. 10. 1986,
2. ŽUPAN SANDI, tkanje tkanin, prišel 15. 10. 1986,
3. ROKAVEC JANKO, transp. votka v pripravlj., prišel 16. 10. 1986,
4. TRIVIČ VERA, tkanje tkanin, prišla 27. 10. 1986.

Odšli:

1. PLAZNIK MILAN, obdelovanje kovin, vzdrževanje, odšel 12. 10. 1986,
2. ROPIC ALBINA, pletenje zaves, tkalnica, upokojena 14. 10. 1986,
3. MARINKOVIČ STEFKA, sukanje efektnih sukancev, predilnica, upokojena 31. 10. 1986.

TOZD KONFEKCIJA

Prišli:

1. KUNAVER FRANC, del. v kovinskih konstr., prišel 1. 10. 1986,
2. BAJC UROŠ, pomož. ključ.-varilec, prišel 1. 10. 1986,
3. KLOPČIČ JOŽE, del. v kovin. konstr., prišel 16. 10. 1986,
4. PRESTOR JANKO, del. v kovin. konstr., prišel 16. 10. 1986,
5. PLESKOVIČ FRANC, kurjač in transp. del. v OE Mokronog, prišel 22. 10. 1986.

Odšli:

1. KOS GABRIJELA, šivilja šotorov, upokojena 3. 10. 1986.

TOZD RESTAVRACIJA IN POČITNIŠKI DOMOVI

Prihodov ni bilo.

Odšli:

1. KRAMBERGER STANE, vodja strežbe, upokojen 15. 10. 1986.

TOZD MALOPRODAJA in DSSS

Sprememb ni bilo.

POROČILI SO SE:

STANE ZAJC, transportni delavec v pripravlj. in
MOJCA PIRNAT, navijanje votka
Iskreno čestitamo!

OSEBNI DOHODKI V SEPTEMBRU 1986

Poročilo o osebnih dohodkih vsebuje gibanje OD, dosežene najnižje in najvišje OD, izračun povprečnih OD po TOZD, DSSS in DO za dejansko število opravljenih ur med 160 in 200 urami ob dejanskem doseganju delovnih rezultatov in dejanski ocenjenosti del in nalog. Prav tako so v poročilu zajeti tudi osebni dohodki pripravnikov in nadomestila OD do 30 dni (metodologija izdelave RAD obr.). Če prikazanemu številu delavcev dodamo še zaposlene z manj kot 160 in več kot 200 opravljenimi urami ter zaposlene brez obračuna OD nadomestila nad 30 dni) dobimo skupno število vseh delavcev, ki so prejeli OD oz. nadomestilo.

Razred	TOZD Proizv.	TOZD Malopr.	TOZD Restavr.	TOZD Konf.	DSSS	Skupaj
do 80.000	11			7		18
80.000—100.000	40		1	20	1	62
100.000—120.000	126		2	83	3	214
120.000—140.000	145	6	4	80	7	242
140.000—160.000	122	13	8	32	19	194
160.000—180.000	44	1	2	19	14	80
180.000—200.000	22	1	1	7	21	53
200.000—220.000	9	2	1	2	13	26
220.000—240.000	4			4	13	22
240.000—260.000	1	1	1	1	5	11
260.000—280.000			1	1	2	7
280.000—300.000				1	2	3
300.000—320.000	1				1	3
nad 320.000					1	1
Zaposleni s 160 do 200 urami	525	25	20	256	110	936
Zaposleni z manj kot 160 urami	29	1		25	4	59
Zaposleni z več kot 200 urami	1			2		3
Zaposleni brez obračuna OD	28	2	1	13	2	46
Skupaj št. zap.	583	28	21	296	116	1044
Najnižji OD	76.260	130.974	81.115	65.578	97.791	65.578
Najvišji OD	304.614	249.592	260.013	281.034	366.641	366.641
Povprečni	133.947	158.269	151.058	128.596	194.662	140.634

Vrednost točke je v septembru znašala v brutto vrednosti 0,90 din. Najnižji OD v višini 65.578 din je prejela pripravnica s 70 % oceno del in nalog in brez gibljivega dela OD.

BOLNIŠKI IZOSTANKI V SEPTEMBRU 1986

TOZD	Štev. zaposl.	Bolezen v %	Poškodba na delu	Poškodba na poti	Pošk. izven dela v %	Nega druž. člana v %	Spremistvo v %	Red. in. por. dop. v %	Skupaj v %	Izpadle ure
Porizvod. izdelkov iz sint. vlaken	579	4,72	0,05	0,17	0,77	0,71	0,07	4,05	10,54	11.225
Maloprodaja	28	0,24	—	—	—	—	0,16	7,14	7,54	384
Restavracija in poč. domovi	23	4,52	—	—	—	—	—	4,35	8,87	371
Konfekcija	215	4,35	0,92	0,10	0,06	0,81	0,03	1,86	8,13	3.217
Konfekcija obrat Mokronog	75	3,25	—	—	—	0,93	0,23	10,67	15,08	2.080
DSSS	114	2,12	—	—	—	0,42	0,04	1,75	4,33	908

Povprečni izostanki za celotno podjetje:

Zaposlenih delavcev 1034	
Izostanki zaradi bolezni	4,12 %
Izostanki zaradi poškodbe na delu	0,22 %
Izostanki zaradi poškodbe na poti	0,13 %
Izostanki zaradi poškodbe izven dela	0,43 %
Izostanki zaradi nege	0,68 %
Izostanki zaradi spremstva	0,07 %
Izostanki zaradi porod. in pod. dopusta	3,91 %
SKUPAJ:	9,56 %

Izdaja v 1650 izvodih DO INDUPLATI Jarše r.o. Uredniški odbor: Irena ČESNIK, Lada LAVRIČ, odgovorni urednik, Hilda FRELIH, Gordana GARDAŠEVIČ, Katja KHAN, Kristina PUNGERČAR in Franci VELEPEC. Natisnila tiskarna plačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacijske službe SRS (421—172) dne 24. XI. 1986.

